

[Jytte Andersen]

lyst til, sammen med de forældre, som nu snart får flertal i daginstitutionsbestyrelserne, så der vil blive plads til mangfoldighed. Men spørgsmålet er, om Det Konservative Folkeparti går så meget op i borgerrettigheder, at det også vil drage den konsekvens, at de også gælder for småbørn, således at de har ret til at få en ordentlig og forsvarlig pasning.

Til sidst vil jeg godt sige til fru Grethe Fenger Møller, at når vi kommer i gang med udvalgsarbejdet, kan vi diskutere beregninger, men af de beregninger, som Socialdemokratiet har lavet, fremgår det meget klart, at der er indregnet en driftsudgift, der svarer til 30.000 kr. om året. Det vil altså sige, at der ikke er nogen grund til sådan almindelig mistænksomhed over for de socialdemokratiske beregninger; det kan gøres gratis, og det kan gøres inden for de nuværende økonomiske rammer.

Peter Brixtofte (V):

Vi har i dag en særdeles relevant debat om forholdet mellem den enkelte borger og det offentlige, og anledningen i dag er en række socialdemokratiske forslag, som går ud på at definere borgernes rettigheder. Vi synes i Venstre, at det er en særdeles relevant debat, da rundt regnet halvdelen af det, vi tjener, indbetales til det offentlige. Det er en større andel, end så mange andre borgere i resten af verden betaler, og derfor må vi være særdeles interesserede i at stille krav om, at vore penge bruges rigtigt. Det er derfor ikke så underligt, at vi må stille nogle krav til den offentlige sektor, som tager størstedelen af vor timeløn. Den gennemsnitlige skatteborger må arbejde de første 30 minutter for det offentlige og først derefter for sig selv og sin familie.

Jeg vil godt indledningsvis sige, at det undrer mig, at dette forhold, om skatten, overhovedet ikke er nævnt i Socialdemokratiets forslag, for man kunne egentlig ikke tillade sig at stille ret store krav til det offentlige, hvis skatten var meget lav. Når vi i Danmark kan tillade os at stille store krav, er det netop, fordi skatten er meget høj, faktisk alt for høj. Den første rettighed, som borgerne derfor kunne kræve af det offentlige, må da være, at skatten ikke er én krone højere end højst nødvendigt, at de indbetalte skattekrone med andre ord bruges så fornuftigt og rationelt som overhovedet muligt. Denne rettighed har Socialdemokratiet ikke

medtaget i sit forslag, og det må naturligvis bero på en forglemmelse, for det spændende ved en debat om den offentlige sektor er på den ene side serviceniveauet og på den anden side betalingen for det. Det er den afvejning, som er en væsentlig del af vores demokrati og en væsentlig del af vores problemstilling.

Når det er sagt, vil jeg godt understrege, at jeg synes, der er meget godt i Socialdemokratiets forslag. Der opstilles en række mål for sagsbehandlingen såvel i administrationen som hos domstolene, og der foreslås endvidere konkrete målsætninger for serviceniveauet for børn og ældre. Alt er bestemt ikke medtaget; Venstre kunne således finde på langt mere som f.eks. et alsidigt udbud af fritidstilbud, haller, idrætshaller, fodboldbaner og tennisbaner uden ventelister. Det var også et område, hvor man som borger kunne stille et krav til den offentlige servicesektor. Venstre er nemlig enig med Socialdemokratiet i, at det offentlige er en servicevirksomhed, der skal være i stand til at forpligte sig over for borgerne til en bestemt kvalitet og til mængden af de produkter, der skal tilbydes.

Lad det straks være slået fast, at Venstre er enig i bl.a. følgende målsætninger: Borgernes sager skal afgøres hurtigt og forsvarligt med ordentlige og forståelige begrundelser. Der skal ikke være ventelister til pasning af børn, da forældrene naturligvis skal kunne passe deres arbejde. Ældre mennesker skal have flere valgmuligheder mellem hjælp i eget hjem, ældreegnede boliger og plejehjemspladser, og syge mennesker skal opereres, når lægerne skønner, at det er nødvendigt. På disse som på andre områder skal den offentlige sektor tilbyde de ydelser, som borgerne har brug for.

Vi bor ikke i et socialistisk land, hvor folk står i lange køer, når de ønsker bestemte ydelser og produkter. Vi bor i et land, hvor det er markedsøkonomien, der er den bærende grundidé. Problemet er imidlertid, at markedsøkonomien med sine mange talenter stopper ved muren til den offentlige sektor. Inden for den private sektor i Danmark er det suverænt forbrugerne, der ved summen af deres forbrugvalg bestemmer, hvilke varer og tjenesteydelser der skal leveres til den danske befolkning. Inden for det offentlige er det i dag langt mindre demokratisk og langt sværere at sikre sig, at der fremstilles netop de varer og